

□ Czas czytania: 6 min.

Józef, przybrany ojciec Jezusa, jest mało znanym świętym, o którym niewiele napisano, ponieważ nie ma o nim zbyt wielu świadectw. Jednak jego kult odnotowuje stały wzrost w ostatnich czasach, co jest oznaką potężnego wstawiennictwa, jakie ten pracowity i cichy święty ma u Boga.

Już od czasów starożytnych kilku Ojców Kościoła oddawało cześć św. Józefowi, przybranemu ojcu Jezusa. Łacińskie słowo „*puto*” oznacza „wierzę”, tzn. był on tym, „któremu uwierzono”, że jest jego ojcem (por. Łk 3, 23). Jego kult można znaleźć także u innych świętych Kościoła. Najśłynniejsze zdanie znajdziemy u św. Teresy od Jezusa (z Ávila), kiedy mówi: „Nie przypominam sobie, aby, jak dotąd, zaniechał uczynienia czegokolwiek, o co go prosiłam. Jest to zdumiewające, jak wielkich darów udzielił mi Bóg za pośrednictwem tego błogosławionego Świętego, z jakich niebezpieczeństw mnie wyzwolił, zarówno ciała, jak i duszy. Gdyż innym świętym – jak się wydaje – Pan dał wspomaganie [nas] w jednej potrzebie, a ten chwalebny Święty – doświadczyłam tego – wspomaga [nas] we wszystkich, i Pan pragnie dać nam zrozumieć, że tak jak był mu poddany na ziemi jak ojcu (gdy on był [Pana] opiekunem) i [święty Józef] mógł Mu rozkazywać, tak samo [również i] w niebie [Pan] wykonuje to, o co Go poprosi. [...] Przekonało się o tym – również z [własnego] doświadczenia – kilka innych osób, którym powiedziałam, aby polecali się jego opiece; a nadto wielu jest takich, którzy – doświadczając tej prawdy – na nowo [ożywili w sobie] nabożeństwo do niego”. (Księga Życia).

Jego kult ciągle się rozprzestrzeniał. W 1726 roku jego imię zostało włączone do Litanii Świętych. W 1833 r. zatwierdzono małe oficjum o św. Józefie odmawiane w środy. W 1844 r. imię świętego zostało włączone do wezwań w modlitwach odmawianych po Mszy Świętej. W 1847 r. papież Pius IX rozszerzył święto *Opieki św. Józefa* na cały Kościół, które w 1956 r. zostało zastąpione świętem św. Józefa Robotnika, przypadającym 1 maja. Józefa jako Patrona Kościoła Powszechnego, co miało miejsce 8 grudnia 1870 r. przez błogosławionego papieża Piusa IX dekretem *Quemadmodum Deus*. Dekret ten zaczynał się następująco:

„W Starym Testamencie Bóg ustanowił Józefa, syna patriarchy Jakuba, rządcą Egiptu, aby przechowywał zboże na pożywienie ludu swego. Gdy zaś wypełniły się czasy miłosierdzia Bożego nad ludźmi, gdy miał zesać na ziemię Jednorodzonego Syna swego, wybrał innego Józefa, którego pierwszy był tylko obrazem, i uczynił go panem i księżęciem swego domu i skarbów swoich. A Józef zaślubił Niepokalaną Najświętszą Pannę, z której za sprawą Ducha Świętego narodził

się Pan nasz Jezus Chrystus i był domniemanemu ojcu swemu posłuszny. Tego zatem, którego tylu królów, patriarchów i proroków pragnęło widzieć, św. Józef nie tylko oglądał, ale z Nim rozmawiał i z ojcowską pieczołowitością piastował na rękach swoich, karmił z pracy rąk własnych Przedwieczne Słowo Wcielone, Chleb Anielski, z nieba zesłany dla wszystkich na życie wieczne. Godność tę, jakiej Bóg udzielił najwierniejszemu słudze swemu, Kościół św. zawsze czcił i wychwalał, a po Najświętszej Pannie najgorętszym św. Józefa otaczał uwielbieniem, uciekając się do niego w największych potrzebach i niebezpieczeństwach”.

15 sierpnia 1889 roku papież Leon XIII wystosował encyklikę [*Quamquam Pluries*](#), w której zalecał nabożeństwo do świętego Józefa. Wraz z tą encykliką rozpowszechniła się również klasyczna już modlitwa „Do Ciebie, święty Józefie”.

W 1909 r. Stolica Apostolska zatwierdziła litanię ku czci św. Józefa zaproponowaną całemu Kościołowi, potwierdzoną przez papieża Piusa X i opublikowaną w [*Acta Apostolicae Sedis*](#).

W dniu 9 kwietnia 1919 r. papież Benedykt XV włączył do Mszału prefację ku czci św. Józefa. Później papież Jan XXIII zaprzagnął włączyć imię św. Józefa do Kanonu Rzymskiego. A 1 maja 2013 r. Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów ustanowiła włączenie imienia św. Józefa do wszystkich Modlitw Eucharystycznych (II, III, IV) Mszału Rzymskiego, [*dekretem*](#) zatwierdzonym przez papieża Franciszka.

W dniu 25 lipca 1920 r., z okazji 50. rocznicy ogłoszenia św. Józefa Patronem Kościoła Powszechnego, papież Benedykt XV wydał motu proprio, [*Bonum sane*](#), w którym potwierdził nabożeństwo do św. Józefa.

Papieże Pius IX i Pius XI poświęcili miesiąc marzec świętemu Józefowi.

7 marca 1958 r. papież Pius XII opublikował modlitwę do św. Józefa w [*Acta Apostolicae Sedis*](#) i wzbogacił ją o odpust cząstkowy. Prezentujemy ją poniżej.

„O chwalebny Patriarcho, święty Józefie, pokorny i sprawiedliwy rzemieślniku nazaretański, któryś wszystkim chrześcijanom świecił przykładem życia doskonałego w nieustannej pracy i przedziwnym zjednoczeniu z Maryją i Jezusem, wspomagaj nas w trudach powszedniego dnia, byśmy umieli w nich znajdować skuteczny środek chwalenia Boga, uświęcenia się i przynoszenia pożytku społeczeństwu, w którym żyjemy.

Wyjednaj nam u Boga pokorę i prostotę serca, umiłowanie pracy i życzliwość względem tych, z którymi ona nas wiąże. Daj, byśmy dostrzegli wolę Bożą w nieuniknionych trudach tego życia i byśmy byli świadomi szczególnej naszej misji społecznej. Naucz nas odpowiedzialności za pracę, uproś ducha karności, modlitwy, szacunku względem przełożonych i równym nam, a dobroci i wyrozumiałości dla zależnych od nas. Nie odstępуй od nas w czasach pomyślności, gdy możemy bez przeszkód zażywać owoców naszych trudów, bądź jednak z nami również w godzinach trwogi, gdy niebo zdaje się dla nas być zamknięte, i gdy nawet narzędzia naszej pracy wydają się podnosić bunt w naszych rękach. Spraw, ażebyśmy wzorem Twoim, mieli wzrok utkwiony w Jezusa i Maryję, naszą Matkę, a Twoją Oblubienicę, która w milczeniu i z uśmiechem przędła w zaciszu skromnego twego warsztatu. Spraw też, żebyśmy nigdy nie stracili z oczu Jezusa, który razem z Tobą trudził się przy stole ciesielskim. Wyproś nam w końcu łaskę spokojnego i świętego życia, które jest już początkiem tej szczęśliwości, która nas czeka w niebie na wieki wieków. Amen."

19 marca 1961 r. Najwyższy Pasterz Jan XXIII prosił o opiekę św. Józefa nad Soborem Watykańskim II w Liście Apostolskim [Le Voci](#).

15 sierpnia 1989 r. św. Jan Paweł II opublikował adhortację apostolską [Redemptoris Custos](#) z okazji stulecia ogłoszenia św. Józefa Patronem Kościoła powszechnego.

W uroczystość Niepokalanego Poczęcia, 8 grudnia 2021 r., Ojciec Święty Franciszek wystosował list apostolski [Patris corde](#) z okazji 150. rocznicy ogłoszenia św. Józefa Patronem Kościoła powszechnego i ogłosił rok 2022 „Rokiem Świętego Józefa”.

W dniu 1 maja 2021 r., w [liście](#) skierowanym do przewodniczących konferencji biskupów, Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów poprosiła o włączenie nowych wezwań do [Litani ku czci św. Józefa](#).

Wszystkie te oficjalne wypowiedzi Kościoła są dodatkiem do wielu innych nabożeństw, które zakorzeniły się wśród ludu chrześcijańskiego, takich jak praktyka Siedmiu Boleści i Radości Świętego Józefa, Litania do Świętego Józefa, Pas lub Sznur Świętego Józefa, Koronka Świętego Józefa, Szkaplerz Świętego Józefa, Święty Płaszcz ku czci Świętego Józefa, Dziewięć Środ, Wieczysta Nowenna, Wieczysta

Korona, Wieczysty Sąd.

Jednak w Ewangeliach nie zachowało się ani jedno słowo o świętym Józefie. Zamiast tego przypomina się nam o jego czynach, jego wierności Bogu, z której wywodzi się również praktyka Siedmiu Boleści i Radości: przyjęcie Maryi za Matkę Mesjasza (Mt 1,18-25), narodziny Jezusa (Łk. 2,4-7), obrzezanie (Łk 2,21), ofiarowanie w świątyni (Łk 2,22-33), ucieczka do Egiptu (Mt 2,13-15), powrót do Galilei (Mt 2,19-23) i odnalezienie Jezusa w świątyni (Łk 2,39-51). To milczenie i działanie św. Józefa przypominają nam, że świadectwo składa się przede wszystkim z uczynków wiary, a nie ze słów. Przypomina nam również, że Tradycja Kościoła nie jest formowana jedynie przez słowa przekazywane na piśmie, ale jest przede wszystkim żywym przekazem, który pochodzi od Ducha Świętego, który może, ale nie musi posługiwać się tekstami pisanymi.

Wstawiennictwo św. Józefa trwa do dziś, najczęściej w milczeniu, podobnie jak jego życie. Film dokumentalny zatytułowany „Serce Ojca” z roku 2022, poświęcony jego osobie, ma na celu podkreślenie tego pośrednictwa z Bogiem. Reżyser Andrés Garrigó, który przeszukał różne kraje w poszukiwaniu śladów kultu tego świętego, odkrył, że „... Józef z Nazaretu, gigant ciszy, jest bardziej aktywny niż kiedykolwiek, przyciągając tysiące ludzi każdego dnia i działając w ich życiu w niezwykle sposób”.

Jest to film, który przedstawia aspekty historyczne i teologiczne, ale przede wszystkim wstawiennictwo świętego Józefa w życiu ludzi, nawet tych początkowo nieufnych: nawrócenia, nieudane małżeństwa, pomoc umierającym itp. Okazuje się, że święty Józef to nie tylko człowiek, który żył ponad 2000 lat temu czy postać z szopki, ale święty, który działa w życiu ludzi, którzy go wzywają, święty, który jest czczony na całym świecie.

Film jest skierowany przede wszystkim do wierzącej publiczności i jest odpowiedni dla wszystkich grup wiekowych, bez ograniczeń.

Tutaj znajdziecie również informacje o filmie.

Tytuł: *Serce Ojca*

Tytuł oryginalny: *Corazón de padre*

Rok premiery: 2022

Premiera kinowa: 18.03.2022

Czas trwania: 91 min

Gatunek: Dokumentalny
Odbiorcy: Wszyscy
Kraj: Hiszpania
Reżyser: Andrés Garrigó
Główni aktorzy: Paco Pérez-Reus, María Gil
Scenariusz: Josepmaria Anglés, Andrés Garrigó
Zdjęcia: Ismael Durán
Firma produkcyjna: Andrés Garrigó
Dystrybucja kinowa: [Goya Producciones](#)
Oficjalna strona: <https://www.cuoredipadre.it/>
Ocena: 7/10

Zwiastun: